

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
 Cena oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.
 Naročnina: Zedinjena država (izven Chicago), \$5.00 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 na tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.65 na tri mesece, in za inozemstvo \$5.00.
 Naslov na vojo, kar ima stik s urednikom:
"PROSVETA"
 3857-59 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.
"THE ENLIGHTENMENT"
 Organ of the Slovene National Benefit Society.
 Owned by the Slovene National Benefit Society.
 Advertising rates on agreement.
 Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$5.00 per year.
"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v klepetu n. pr. (Nov. 30-23) poleg vašega imena na naslova pomeni da vam je s tem dnem potekla naročnina. Ponovite je pravčasno, da se vam ne ustavi list.

Z ODPADKI NASIČUJEJO NEMŠKO SESTRADANO LJUDSTVO.

V Nemčiji niso uvedli novega gospodarskega sistema. Nak, tega niso storili, ampak prav trdno se drže starega gospodarskega sistema in nekateri hočejo uvesti tudi stari politični režim. Ljudstvo v Nemčiji pa v gospodarskem oziru prihaja iz dežja pod kap.

Brezposelna armada delavcev postaja večja in večja in tisti, ki delajo, ne zaslužijo toliko, da bi se s svojci najedli do sitega. Srednji stan je popolnoma izginil kot zadovoljen stan, kajti lakota se je najbolj na široko naselila med pripadniki tega stanu.

Ko je v Rusiji stradal srednji stan, so časniki poročali, da so trpljenje srednjega stanu povzročili boljševiki. V Nemčiji niso boljševiki na krnilu, ampak ostal je stari gospodarski sistem z vsemi zli. Kapitalisti in profitarji so znali dobro zase izrabiti stari gospodarski sistem. Pokupili so tovarne za skledo leče, prodajali so industrijalne produkte za denar žlate veljave v tujemstvu, svoje delavce so pa plačevali v papirnatih markah. Stroji v Berlinu so tiskali marke noč in dan, tako da končno niso bile vredne papirja, na katerem so bile tiskane. Premoženje nemških kapitalistov, industrijalcev se je množilo z vsakim dnem, naobratno je postajalo nemško ljudstvo revnejše z vsakim dnem.

To, kar je danes v Nemčiji, je ustvaril kapitalistični gospodarski sistem. O tem ni dvoma in tega ne more tudi nihče utajiti. Posamezniki niso odgovorni za gospodarsko vpropastenje nemškega ljudstva, kajti vprav kapitalistični gospodarski sistem je omogočil, da so Stinnes in drugi nemški industrijalci in profitarji izredno obogateli. Ako bi kapitalistični gospodarski sistem ne pospeševal osredotočenja bogastva v rokah posameznikov in obubožanje ljudskih mas, tedaj bi ne bilo sedaj ogromno nakopičenega bogastva v rokah majhne skupine Nemcev, na drugi strani pa ogromna in popolnoma obubožana ljudska masa. Edino kmetijski stan se je še nekoliko obdržal v Nemčiji. Ampak tudi zanj že prihaja ura, da utone. Najprvo se potapljaajo mali posestniki, za njimi pridejo na vrsto srednji, zemljiščna posest se bo osredotočila v rokah nekaterih veleposestnikov in denarnih mogotcev. Z drugimi besedami to pomeni, da bodo kmetje razlašeni in razlastili jih ne bodo socialisti ali boljševiki, ampak to bo izvršil železni zakon sedanjega gospodarskega sistema, ki na eni strani osredotočuje bogastvo v rokah peščice ljudi, na drugi strani pa peha velike ljudske mase v uboštvo.

Kakšne razmere je ustvaril kapitalizem v Nemčiji, nam pove naslednja ilustracija.

Obrnili so se na nemškega industrijalnega magnata Stinnesa, da prispeva k ljudski kuhinji za prehranitev sestradanega nemškega ljudstva. In magnat je odgovoril, da podpira ljudsko kuhinjo v nekem hotelu. Po njegovem mnenju to zadostuje.

Industrijalni magnat ni razložil, ako on podpira hotelsko kuhinjo na ta način, da odpadki in ostanki z njegove mize prihajajo nazaj v hotelsko kuhinjo, kjer iz teh odpadkov skuhaajo neke vrste melopijo za sestradano nemško ljudstvo, kakršno so delili samostani v srednjem veku siromašnim ljudem in v kateri ni bilo drugega kot odpadki z mize sitih menihov.

Po petdeset do šestdeset mark v zlatu plačujejo nemški profitarji v hotelih v Berlinu za en obed z vinom. To je okoli \$12.50 do \$15. Brezposelni delavci in pripadniki srednjega stanu, ki nimajo okroglega ficka v žepu, pa padajo na ulicah, ker so tako izstradani, da se ne morejo več držati pokonci.

In kaj je storila Stressemanova vlada za odpravo te bede? Dozdaj še nič, kajti ljudske množice v Nemčiji prihajajo še vedno v večjo bedo, premoženje nemških kapitalistov se pa vidno množi. Ničvredne marke še vedno tiskajo in z njimi plačujejo delavce in uradnike, industrijalci in razni drugi nemški profitarji še vedno pošiljajo nemške produkte na tujemške trge, na katerih jih zamenjajo v denar žlate veljave.

Nemčija gre nasproti svojemu koncu. Zdi se, da kapitalizem dokončuje svojo zgodovinsko nalogo v Nemčiji. Tudi monarhistični puči ne bodo spremenili njene usode. Puči lahko zadrže njen konec za nekaj časa, odvrtni ga ne morejo, ker njen konec prihaja po zakonih gospodarskega reda, katerega se krčevito drži.

SLIKE IZ NASELBIN.

Mulberry, Kan. — Zimski večeri so tu in pridno čitamo časopise, zlasti napredne, da si s tem lajšamo čns in pozabljamo bolečine, ki so prav hude v vremenu, kot ga imamo zdaj v Kansasu. Dež in meglo imamo, kar je prav slabo za revmatične ljudi.

Rojak William Douglas, o katerem sem zadnjič poročal, da mu je zlomilo hrbet in več drugih kosti pri ponesrečenju pri Sheridan Coal Co., je umrl v McCormel bolnišnici, kjer se je nahajal od 19. septembra. — Pa že imamo drugo nesrečo. Dne 1. novembra je bil severozapadno od tu, kjer se pravi Englevalle, Kans., ubil 52-letni J. W. Harris. Pri Patton Coal and Mining Co. je bil vposlen, kjer je med delom okoli poldneva padel nanj kamen. — Tudi avtomobilskih nesreč se veliko pripeti. Dne 21. oktobra je bilo nič manj kot 18 avtomobilskih nezgod, a ubiti je bil samo en moški iz Franklina. Drugi so bili več ali manj pobiti.

Če gledamo 15 let nazaj in danes, vidimo veliko izpremembo. Takrat je bilo pobitih največ streličačev po rudiščih, a danes se jih največ ponesreči z avtomobili na cesti. Glavni vzrok pri tem je nedvomno nepredvidnost nagle vožnje. Zlasti pri avtomobilni vožnji si alkohol in gazolin nista posebna prijatelja.

Pa tudi v napredku je med danes in časi pred petnajstimi leti velika razlika. Kar smo imeli pred 10 in 15 leti zgrajeno, je danes v veliki meri razdrto. Nsloga je glavni vzrok temu. Ker ni slege, ni napredka. Pa dvomim, da bi bilo to samo v Kansasu, tudi drugod bo bržkone tako.

Ko sem prišel pred 17 leti iz starega kraja, sem se nastanil v Frontenacu, Kans. Prav prikopno je bilo takrat to mestce. Vse napredno, da mi je prav ugalajo. Komaj sem bil nekaj časa tu, so si ustanovili pevsko društvo in imeli so socialistične klube po večini naselbin. Pevsko društvo je par let dobro obstajalo, potem pa je propadlo, ker so se peveci odselili po drugih naselbinah. Ustanovili so drugo pevsko društvo na Ringu, Kans. Tudi tam ni bilo dolgega obstoja. A tudi pri nas na Breezy Hillu so imeli pevsko društvo. Tu so se morali peveci odseliti radi slabih delavskih razmer in društvo je — razpadlo. Oživel je pevsko društvo na Grossu, Kans., pod vodstvom Fr. Cvetkoviča. Prav lepo so se vadili, zapeli že lepe pesmi, zlasti na majniški veselici, ko je obhajalo društvo št. 65 v Breezy Hillu desetletnico svojega obstanka. Ljudje pa smo podvrženi smrti in smrt je ugrabila dobrega pevovodja ter boritelja za socializem. Pustil je pevec, ki še danes žaluje za njim. In tako so šla pevstva društva v Kansasu, da zdaj nimamo nobenega več.

Če se ozremo po socialističnem organiziranju, je ravno tako. Pred 10 in 15 leti, skoraj lahko trdim, da je bil socializem utrjen po organizacijah po vsem Kansasu. Danes ne vem za noben socialističen klub v Kansasu, razun če ga imajo še v Yalu, kjer so ga vzdržali še najdlje.

Tako se bo zgodilo tudi z zastavo, če si društva ne bodo zanj bolj zanimala. Ko je bila nabavljena, so se društva nekaj časa prav dobro zanimala, a pred leti so društva pričela vleči na eno in drugo stran. Pa saj sem bil tudi sam eden tistih in imam isto mnenje še zdaj. Pred leti so imeli po štiri seje na leto. Tistega ni bilo treba, pa je odpadlo. Zdaj imajo po dve seji na leto. In po mojem mnenju tudi tistih ni treba iz sledečih razlogov: Dohodkov od majniških prireditvev, dobi zastava vsako leto le polovico, ker proslava je vsako leto obhajana skupno s kakim društvom. Tisti dohodki, ki na ta način pridejo notri, pa gredo potem za uradnike, zastopnike in pota. Da bi mislili na kake prosto-voljne prispevke od društev za zastavo, tudi ne moremo danes veliko pričakovati. Jaz mislim, da bi bilo najbolj umestno, da bi imeli zastavo in oskrbnika čeznjo, a bi zastavovalo. Razlogi za to so važni, namreč, da s tem prihranimo na času in denarju. Oskrbnik bi ne imel gledati na drugo kot da za zastavo v pravem redu, ko pride kako društvo penjo ter jo zopet tako spravi, ko jo prinese nazaj. Tako bi bila zastava lahko dobro ohranjena, kolikor bi bilo prebita od majniške veselice, pa bi bil lepo ohranjen zastavi, ker bi ne bilo stroškov.

Avstrijska dvorana je bolj zapuščena. Kaj je vzrok? Nsloga? Ko je bila zgrajena, je bilo veliko navdušenje med članstvom av-

strijskih društev, a prišlo je naveličanje. Neko društvo se je preselilo v nemško dvorano in sledilo jih je še par.

Sledi zadružna prodajalna. Usphevi ni kot bi morali biti, če bi bili složni. Propasti mora vsaka ustanova, če se pa celo njeni ustanovitelji zanjo ne brigajo, ter podpirajo tuje podjetje mesto svoje.

V "Prosveti" je bilo poročano, da nameravajo ustanoviti pogrebni zavod v Frontenacu, Kans. Zelim jim uspeha. Ideja je dobra, a predvsem naj upoštevajo, da jim bo neobhodno potrebna sloga. Bili so sicer 'ugodnejši' časi za tako podjetje pred 15 leti, a uspeh je pod navedenimi pogoji tudi sedaj mogoč. Govori se, da bi zavod kupil omenjeno dvorano. Prostorna je res dovolj za kaj sličnega in odkrito povedano, se mi zdi lepše, če bi jo kupili Slovenci kakor bi prišla v roke kakemu Američanu, če je dvorana na prodaj. Razlog za to je, da so dvorano sgrajili Slovenci. Naj jo še Slovenci podedo, ko ne bo več za rabo.

V mislih, da je stvar dobra, jo torej priporočam. Rojakom že iz tega vzroka, da homo imeli vsaj kaj pokazati, če nas kdo vpraša, kaj smo storili v Kansasu. Imeli smo sicer že mnogo zgrajenega, a danes dejstveno ne moremo pokazati ničesar.

Za revnega človeka, bi bilo najbolje, da bi se na zimo zagrebel v brlog kot jazbec in prespal do spomladi. Posebno jaz bi imel za tako prespanje mnogo razlogov, katerih glavni je bolezen, ki me muči, in drugi, ker nimam sredstev za življenje. Živ ne morem pod zemljo, zdravnik mi vedno tirja za delo, zima je, obleke ni, bos sem in čevljev ni, odeje ni, gremoga ne da bi ga drugi metali zame v peč, društvo bo treba plačati, pa ni s čem, polli so zadnji otrobi iz žaklija in ni kaj jesti, in upravnik me bo morda smatral za lažnika, ker sem mu obljubil, da se naročim na dnevnik, pa nimam za kaj. Vse to so razlogi, da sem si zaželel jarsečve narave, da bi prespal zimo v kakem zatistem brlogu.

V nekem svojem članku s pota v stari kraj je dr. Kern poročal, kako imajo ljudje sladko vipee tam okoli Novega mesta. Ej, saj ravno tam sem jaz doma in pozelel bi priti tja, četudi bi me poslali tja brez stroškov, kakor so poslali nekatere komuniste, ki so jih bili takoj po njih pojavi pričeli preganjati. Mladi fantje smo se skupaj abrali, pa smo jo — zažgali: "Sladko vipee piti, to me veseli, dobre volje biti svoje žive dni..." pa ne tu v Ameriki. Že nekaterim sem odgovoril na vprašanje, zakaj ne.

Pisati moram še o nekaterih nezgodah tu v Kansasu. V Great Bend, Kans., sta 7. novembra prišla zlikovca k Barton Couthelumber Co., zahtevajoč od nekoga delavca ali stražnika, naj se podpisne na nek ponudni mu papir, ki pa nista hotela pustiti, da bi ga prej prebral. Zahtevu je kapada odklonil, a valjivca sta ga radi tega preplela in potem še z železom vžgala, da se je mož onesvestil in je takega našel nek kupovalec. Njegovo ime je Allen Fitz.

Druga nesreča se je pripetila farmerju Henry Rhoadesu, staršemu 80 let in sicer tudi 7. novembra. Vozil se je s svojim nečakom na ford, ki pa se je prevrnil 25 milj zapadno od tu v Braziltonu. Dobil je poškodbe na glavi in vsu rebra so mu bila polomljena na desni strani. Odpeljali so ga v bolnišnico na Girard, kjer je čez par ur umrl. Njegov nečak ni bil veliko pobit.

Dne 6. novembra se je zgodila nesreča na West Mineralu. Mattu Kotniku se je omračil um. Končal si je življenje s tem, da se je vrgel nedaleč proč od svojega doma v vodo, ki je komaj zakrivala njegovo glavo. Našli so ga naslednjega dne ob 1:30 jutraj. Hotel se je končati in dasi zavarovan je vzel kos dinamita. To so mu vzeli. Ker je hotel končati življenje, je torej skočil v vodo, kjer je tudi končal. Matt Kotnik je bil star 45 let, Slovenec in član društva naše jednote. Zapuščal ženo in šest otrok: Zanny, Mary, Angelo, Rosy, Eli, zabeto in Leno. Starejša šteje 18 let, mlajša pa šest.

Zopet nesreča v Frontenacu dne 8. novembra. Peter Szwarzowski je bil najden mrtve na njegovem domu v Frontenacu. Kot mi je znano ni spadal k nobenemu društvu. Pač žalostno za starega premogarja, da si ni mogel preskrbeti poprej zavetja pri S. N. P. J. ali kakem drugem društvu. Njegovo truplo je ležalo pri pogrebniku Friskelu in čakalo na njegovega sina, ki živi nekeje v Kansasu, ali

pa na U. M. W. of A., da ga spravimo k pokopju.

Bratje, rojaki, tu je slika za vas, ki še niste zavarovani pod okriljem S. N. P. J. Nujno potrebno je, da se zavarujete, da se ne bo tudi z vami tako zgodilo.

Dne 8. novembra se je pripetila tudi v Grossu, Kans., nesreča. Premogar John Niedozielski je jemal nazaj strel, ki se mu dan prej ni očigal. Lagal se je v trenutku in nesrečnika je ubilo na mestu. Drugo mi o tem ni znano.

V Prosveti št. 244 z dne 17. oktobra 1923 iz Jacksonvill, Kans., je bila pomota, ko je bila imenovana Mary Perlek. Dotično sestro poznam in vem, da bi moralo biti njeno ime pravilno zapisano Mary Terlep.

Ker sem že tako dosti napisal, naj končam. Saj se mi že nekam sanja, da pojde dopis v koš. Bliza se pač rima v Chicago in treba je papirja za podkurjenje. Zlasti mojega se kaj radi poslužijo. Toda tega želim imeti v javnosti, ne v košu, kot se je že večkrat zgodilo. Pozdravljam vse brate in sestre S. N. P. J. — Joe Fernne.

Waukegan, Ill. — Čas zimskih večerov se približuje. Društva in klubi se pripravljajo za prireditve, različne veselice in predstave. Tako izgleda, kakor bi tekmovali za prvenstvo. Opazovalcu se dozdeva, kakor bi pričezalo novo življenje, kar je pa treba zanikati. Vrste starih bojevnikov se krejijo od truda, mladina pa privoščil sebi prej, potem šele drugim. Prohibicija je prvi vzrok, da se narod odtujuje družabnemu življenju; nezaupanje in nevoščljivost se šopčrita povsod. Ljudstvo se ne zabava več kakor prej, vse nekam dolgočasno izgleda, vse pisljeno.

Morda se bo čutil kdo užaljenega radi mojih vrstic. Nič zato. Resna beseda v oči bode. Treba se je oprijeti novih idej. Z novimi žarki je treba posvetiti v naše družabno življenje. Mladina je danes dorasla po velikosti, a njeni možgani delujejo drugače, stopati je treba za njimi, ne oni za nami. Mislimi moramo, da je danes drugače kot je bilo pred dvajsetimi leti. Spomnimo se, kako smo rekli: Tako ostanemo, kakor so nas učili starši. — Akoravno mislimo, da smo se tega držali, uvidevamo, da nismo tako in da je bilo tudi nemogoče.

Iz tega razvidimo, da je razvoj življenja podoben viharnemu morju, katero nikdar ne počiva. Radi tega nam ni treba drugega kakor potom novih idej oživet družabno življenje. Opustiti je treba stare tradicije, ki so nam bile svete in prilagoditi se moramo novjšim. Živimo z duhom časa in ne bodimo okleje. In družabno življenje bo imelo uspeh.

Društvo Slovenski Sokol je na redni mesečni seji dne 24. oktobra 1. sprejelo pod svoj čarter slovenske Sokolice, da bo sodelovalo kakor podporni društvo Slovenske Sokolice, z istimi udobnostmi bolniške podpore in pogrebnih stroškov \$75. Delovali boste obe društvi s telovadnim odsekom s gojitvijo telovadbe v naraščajo mladine in odraslelih. Čas pristopa v društvo je do 24. novembra t. l. brezplačno za pristop in brez zdravniške preiskave. Želeti bi bilo, da nobena slovenska dekle ali žena te prilike ne zamudi.

Potrebne informacije dobite pri g. Ivanki Sedejevi, 114—10th St., No. Chicago. Opozarjam vse cenjene občinstvo, da se vrši dne 24. novembra ustanovni shod in veselica v ta namen. Želež slovenskim Sokolicam največji uspeh, kličem: Kreпки na zdar! — M. O. Warsek.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Piney Fork, Pa. — Po nemškem in angleškem določilu je biljon 1,000,000,000,000 ali milijon milijonov; trilion je toliko kot milijon biljonov, kvadriljon — milijon trilionov, kvintiljon — milijon kvadriljonov in tako dalje. Francozi kakor drugi evropski narodi in tudi Združene države so v računanjih teh vrstoglavih številik bolj skromni. Oni računajo tisoč milijonov za en biljon, tisoč biljonov za trilion, tisoč trilionov za kvadriljon, tisoč kvadriljonov za kvintiljon itd. Milijarda pomeni toliko kot biljon. S takimi številkami se ukvarjajo zvezdogledi. — Pozdravi!

Mulberry, Kans. — Ne razume mo vašega dopisa, kolikor se tiče "gospoda evangelista" v Kansasu, zdravnika za vse ljudi, ki ga omenjate skupaj z glavnim uradom jednote. Koga sploh mislite?

Fovest "Jimmie Higgins" je zrcalo duše ameriškega proletariata ob času velike vojne. Dobi se pri Književni matici S. N. P. J.

NOVICE IZ JUGOSLAVIJE

Sadjararska razstava v Metliki. Dne 7. oktobra je priredilo belokranjsko učiteljsko sadno razstavo. Če smo popolnoma odkritorjeni, moramo priznati, da nas je razstava prav prijetno iznenadila. Bela Krajina nima gradov in samostanov, tudi umetnih vrtov ne ni pri nas. Tod prebiva naš preprosti oratar, ki je zapuščen tja do zadnjih dni. Krepka opora v gospodarskem življenju je bil vedno belokranjskemu kmetu belokranjski učitelj, ki je bil zlasti v starejših časih tudi umen in navdušen sadjar. Včasih je bilo po belokranjskih šolah najvažnejše, da so znali otroci brati, pisati, računati in cepiti. S hvaležnostjo so zapisana pri Belokranjcih imena: Barle, Bartel, Šetina, Jeršinovič. Za vinogradništvo pa imate gr. Gombač in Skalceky neveljive zasluge. Današnja mlajša generacija krepko podpira gospodarsko delo. V tem oziru je opaziti okoli Adlešič lep napredek, kar znači, da se mnogo dela.

Razstava je torej prav odlično izpadla, kar je v čast in ponos belokranjskim sadjarjem in prirediteljem. Velike zasluge ima pri tem tudi kmetijska šola na Grmu, ki je od nekdanj skrbela za povzdigo sadjarstva. Imena Dolene in Rohrman so znana širom Slovenije. Od kmetijske družbe so dobivali tudi Belokranjci na stotine drevese in to še v dobi, ko je bilo treba voziti iz Novega mesta preko Gorjancev včasih po cel dan daleč. Sedaj je to drevje v najbujejši rasti in danes uživa sadove tihih delavcev pri kmetijski družbi, ki je imela vedno smisel za napredek kmetijstva tudi Belokranjce.

Razstavljenih je bilo čez 70 vrst sadja, med katerimi je bilo večina jabolk (čez 50 vrst). Gospodje Gombač, Lap in Rohrman so določili imena razstavljenega sadja. To je vrlo važno in sedaj smo prišli hvalabogu zopet do imen, za katera naši sadjarji tako redko vedo. Raznovrstnost in odličnost sadja je pokazala, da uspeva v Beli Krajini — vse, celo fige. Krane so funtovke, ki uspevajo prav povsod. Prav krasne tafelčke ima Metlika in pa Adlešič, kjer uspeva tudi prav dobro voščenka in ketinec (rdeči in zeleni). Precej je razširjen "rdeči iz Lož" in pa kuzinet. Belefier, Herbartova renetta — razni pepingi uspevajo izvrstno pri nas — sploh uspeva vse, samo če je — posajeno.

O kakem vzornem sadjarstvu ali večjih nasadih za danes še ni govora. Največ utegne biti na Krupi, kjer se s nasadi veliko trudi g. Zure iz Semiča. Prav tako ni govora o kakih sadni trgovini, ker imamo mnogo premalo enotnih vrst. Manjka pouka o obiranju sadja, shranjevanju čez zimo, manjka brezdimnih sušilnic.

Mimogrede bodi povedano, da ima Belokrajina eno samo in to na Krupi. Maršikomu ni z naštri mnogo pomagano, zato bi bilo prav, da bi dal napraviti oddelek za kmetijstvo nekaj modelov za brezdimne sušilnice. Sole bi pri rokotvornem pouku to potem lahko razmnožile in prav tako vzorne svinjake. Prosimo da tega oddelek za kmetijstvo ne prezre. Za do sego uspehov je treba sistematičnega dela, ki bo seglo v zadnjo vas, do vsakega človeka.

Rabimo za eksport in transport enotnih zabojev, kakor je to upeljano že zdavnaj na Nemškem. Sadni trg se lahko dobi. Egipt je široko odprt in tja se prav lahko prodaja zimska jabolka. Za sadno trgovino je treba denarja. Tega ne bomo iskali pri bankah, ampak v zadružništvu, ki je najboljša bramba proti bankam, draginji in izkoriščanju.

V današnjih časih, ko se vedno čujejo glasovi o vinski krizi, je prav da začno ljudje misliti tudi na sadno trgovino, da se ta zlahtni pridelek ne vrže v nič ali da ne bo najlepše sadje prasičja krma ali pa slaba pijača, od katere nimamo nobene koristi.

Metliška razstava nam je pokazala lepo sliko. Vsega je tam. Kupcev še ni — pa še bodo našli, ali pa sami prišli. Manjka pa še veliko dela, več zaupnosti in skupnosti.

Nova direktna telefonska zveza med Ljubljano in Beogradom je bila otvorjena.

Za občinski gerenta v Trbovljah je imenovan Frank Fortič. Dotedanji komunistični gerentski svet je vlada razgnala.

V Ljutomeru je umrl na posledicah sladkorne bolezni dekan Josip Ozmeč. Bil je svoje dni delavsko-borbarski poslanec.

Predsednik Jadranske banke v Trstu Bogdanović je v Trstu tragično preminul.

